

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Elena Simonova,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Simonova împotriva Primăriei or. Ialoveni, Consiliului or. Ialoveni, terți Leonid Onceanu, Agenția Servicii Publice cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-302/24
NR. PIGD 2-20099703-01-3ra-28032024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, jud. D. Corlăteanu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc,

26 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Elena Simonova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 31 iulie 2020, Elena Simonova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Ialoveni, Consiliului or. Ialoveni, terți Leonid Onceanu, Agenția Servicii Publice privind anularea deciziei nr. 02-03 din 01 martie 2000 „Cu privire la transmiterea în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă”, în partea atribuirii lui Leonid Onceanu a dreptului de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0651 m.p.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a relatat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.1968 încheiat în data de 03 iunie 1996, a obținut dreptul de proprietate asupra bunul imobil înregistrat cu nr. cadastral 5501210143. Iar imobilul respectiv este situat în xxx, cu suprafața totală de 80.05 m.p., inclusiv spațiu locativ, 50,5 m.p., compus din casă de locuit, subsol, verandă, garaj, șopron și gard. În data de 10 iunie 1996, cu nr.22 a înregistrat dreptul de folosință asupra bunului imobil. Însă, ulterior în data de 21 iunie 2020, terțul Leonid Onceanu, fiind vecinul său, i-a blocat accesul la garaj, instalând un lacăt la poarta care asigura accesul la proprietatea sa.

3. În acest sens, a notat reclamanta că a sesizat organele de poliție, iar prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni nr. 8768 din 24 iunie 2020, a fost informată despre faptul că acțiunile lui Leonid Onceanu, nu prezintă semne de contravenție sau infracțiune.

4. A mai reținut că, s-a constatat faptul că garajul respectiv se află în proprietatea lui Leonid Onceanu, confirmat prin titlu de autentificare asupra terenului obținut în baza deciziei Primăriei or. Ialoveni nr.02-03 din 01 martie 2000.

5. A conchis că, prin decizia autorității publice, i-a fost încălcat dreptul de proprietate și nu s-a ținut cont de faptul că pe terenul atribuit lui Leonid Onceanu este amplasată o construcție pe care o deține în proprietate și care a fost înregistrată la organul cadastral în data de 10 iunie 1996, precum și faptul că terenul atribuit se află în posesia și folosința sa, până în prezent, iar atribuirea a avut loc drept rezultat al privatizării masive, fără a ieși la față locul și întocmi planul deținerii în natură a lotului de teren aferent construcțiilor.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 07 iunie 2021, Elena Simonova a declarat apel nemotivat, ulterior motivat, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 07 iunie 2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat integral hotărârea din 07 iunie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și s-a emis o decizie nouă cu privire la declararea acțiunii depuse de către Elena Simonova împotriva Primăriei or. Ialoveni, Consiliului or. Ialoveni, terț Leonid Onceanu, cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, ca inadmisibilă.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată, omițând verificarea întrunirii condițiilor pentru admisibilitatea acțiunii în contestare.

10. Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de apel s-a stabilit că, prin decizia Consiliului or. Ialoveni nr.02-03 din 01 martie 2000 „Cu privire la transmiterea în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă (intravilan și extravilan - grădini)”, i-a fost atribuit la pct. 122 - Zinaidei Bătrânac 1/2 a terenului din xxx și Elenei Simonova 1/2 din xxx, cu suprafața de 0,109, iar la pct. 123 – lui Leonid Onceanu suprafața de 0,0651 cu atribuirea 1/2 a terenului din xxx.

11. Conform contractului de vânzare-cumpărare din 03 iunie 1996, Vera Șapoșnicova a înstrăinat Elenei Simonova apartamentul nr. 2, cu suprafața totală de 80,5 m.p., inclusiv spațiu locativ 50,5 m.p., iar lotul de pământ a fost înregistrat inițial în cartea de Registru 1 cu nr. 22 în data de 10 iunie 1996 pentru folosire nelimitată, ca proprietar de uz comun, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe contract.

12. Prin urmare, în data de 24 iunie 2020, Elena Simonova s-a adresat Primăriei or. Ialoveni și Consiliului or. Ialoveni, cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr. 02-03 din 01 martie 2000 „Cu privire la transmiterea în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă (intravilan și extravilan - grădini)”, privind atribuirea lui Leonid Onceanu a dreptului de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0651 m.p., în partea ce ține suprafața ocupată sub

garaj și șopron și drumul de acces la acestea (f.d.57-58). Care prin răspunsul Primăriei or. Ialoveni nr. 611 din 25 iunie 2020, a fost examinată, fiind invocat că, urmează să-se adreseze în instanța de judecată.

13. Ca urmare, nefiind de acord cu răspunsul primit la cererea prealabilă, în data de 31 iulie 2020, Elena Simonova a depus acțiune în instanța de judecată împotriva Primăriei or. Ialoveni, Consiliului or. Ialoveni, terț Leonid Onceanu și Agenția Servicii Publice, privind anularea deciziei nr. 02-03 din 01 martie 2000 „Cu privire la transmiterea în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă (intravilan și extravilan - grădini)”, în partea atribuirii lui Leonid Onceanu a dreptului de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0651 m.p., care prin hotărârea Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni din 07 iunie 2021, s-a respins, ca neîntemeiată.

14. Instanța de apel a reținut la caz că, procedura contenciosului administrativ a fost inițiată sub imperiul Codului administrativ, iar actul administrativ contestat a fost emis sub egida Legii contenciosului administrativ, care la rândul său prevedea la art. 14-17, procedura de contestare și intervalul de timp acordat persoanei care pretinde încălcarea drepturilor sale.

15. Reiterând prevederile art. 189, 206, 207, 208, 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, precum și art. 14 alin. (1), 17 alin. (1), (4) și (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, instanța de apel a stabilit cert faptul că, în cazul în care dreptul de proprietate al reclamantei/apelante era lezat prin atribuirea lui Leonid Onceanu a lotului de teren cu suprafața de 0,0651 m.p., din xxx, urma să întreprindă acțiuni întru contestarea actului administrativ în termen, iar în cazul omiterii termenului din motive întemeiate să solicite repunerea în termen, fapt ignorat de către ultima.

16. Totodată, instanța de apel a constatat că prin decizia contestată, decizia Consiliului or. Ialoveni nr. 02-03 din 01 martie 2000 și Elenei Simonova, i-a fost atribuit un lot de teren, i-ar astfel se atestă că, ultima a făcut cunoștință cu decizia nominalizată în data atribuirii și înregistrării dreptului de proprietate asupra lotului de teren.

17. Astfel, instanța de apel nu poate reține la caz argumentul reclamantei/apelante, susținut de prima instanță, precum că, a făcut cunoștință cu decizia contestată la caz în data de 23 iunie 2020, ca urmare a adresării în data de 21 iunie 2020 de către fiul său, Vadim Simonov, cu plângere la Inspectoratul de Poliție Ialoveni (f.d. 6, 43), deoarece după cum s-a indicat mai sus, prin decizia contestată la caz-decizia Consiliului or. Ialoveni nr. 0203 din 01 martie 2000 și Elenei Simonova, i-a fost atribuit un lot de teren, i-ar astfel se atestă că, ultima a făcut cunoștință cu decizia nominalizată în data atribuirii și înregistrării dreptului

de proprietate asupra lotului de teren. Or, actul administrativ în partea contestată, a fost emis în favoarea persoanei terțe, Leonid Onceanu.

18. În același context instanța de apel a reiterat prevederile art. 208 alin. (2) Cod administrativ, dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deși termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acțiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț.

19. În final, instanța de apel a conchis că în mod inevitabil și obiectiv urmează a fi declarată inadmisibilă acțiunea înaintată Elena Simonova împotriva Primăriei or. Ialoveni, Consiliului or. Ialoveni, terți Leonid Onceanu, Agenția Servicii Publice cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, pe motivul omiterii termenului de contestare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 14 martie 2024, Elena Simonova a declarat recurs împotriva deciziei din 4 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

21. În motivarea recursului, au fost invocate argumente similare celor formulate în cererea de apel. Suplimentar, a relevat că consideră decizia instanței de apel ca fiind arbitrară și care se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

22. Recurenta consideră că nu este bazată pe probe constatarea reținută de instanța de apel privind înaintarea acțiunii peste termenul de adresare în instanța de judecată. Or, probele administrate denotă că reclamanta a aflat despre decizia de atribuire a lotului de teren în proprietatea lui Leonid Oncean după ce a primit extrasul din decizia contestată, eliberată de Arhiva raională Ialoveni la data de 23 iunie 2000, solicitată drept rezultat al acțiunilor terțului Leonid Oncean prin care acesta i-a îngădit reclamantei accesul la garaj.

23. Consideră eronată și lipsită de suport probant constatarea instanței de apel precum că decizia Consiliului or. Ialoveni nr. 02-03 din 1 martie 2000 era cunoscută de către reclamantă deoarece ei la rând cu Leonid Oncean i-a fost atribuit lotul de teren în proprietate, fapt ce atestă că, ultima ar fi făcut cunoștință cu decizia nominalizată în data atribuirii și înregistrării dreptului de proprietate asupra lotului de teren, în lipsa probatorului care ar justifica afirmația dată. Or, simpla înregistrare

masivă în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate în lipsa cunoașterii de către reclamantă a acestui fapt nu probează aducerea acesteia la cunoștință a deciziei contestate.

24. Totodată, relevă faptul că Leonid Oncean nu a întreprins nicio acțiune, fiind în posesia titlului de proprietate, de delimitare a hotarelor, precum și faptul că de la momentul înregistrării dreptului său de proprietate din 1996 reclamanta nu s-a mai adresat către organul cadastral în vederea obținerii cărorva acte sau documente, justifică argumentul acesteia de necunoaștere despre decizia supusă contestării.

25. În final, concluzionează că prin ipoteză instanței de apel că nu urmează să clarifice fondul unei cereri, care în mod inevitabil și obiectiv urmează a fi respinsă pe motivul omiterii termenului de adresare în instanța de judecată, precum și că acest proces ar fi lipsit de un scop legitim pentru desfășurare este una arbitrară și contravine legii, mai ales că este încălcat un drept fundamental și anume dreptul de proprietate garantat de dispozițiile art. 1 protocolul 1 CEDO, care este un drept perpetuu. Consideră că, prin decizia instanței de apel de declarare a cererii inadmisibile practic s-a facilitat lezarea dreptului de proprietate a recurentei.

POZIȚIA INTIMATULUI

26. La 4 aprilie 2024, Primăria orașului Ialoveni a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat. Intimatul a argumentat că soluția pronunțată de instanța de apel este conformă prevederilor legale și temeinic motivată, nefiind identificate motive care să justifice casarea acesteia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

30. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentei la data de 14 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.25).

32. Cererea de recurs motivat a fost depusă la 14 martie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

43. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmerts c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

44. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Elena Simonova.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc